

عنوان مقاله:

اقدام پژوهی: چگونه توانستم روحیه دوستی و همکاری را در مینا تقویت کنم؟

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سرور کوتی - کارشناسی راهنمایی و مشاوره، معاون پرورشی مدرسه

خلاصه مقاله:

تعامل با همگنان به عنوان یکی از نمودهای تعامل اجتماعی نقش اساسی در تحول شناختی اجتماعی دارد. دانش آموزان برای مقابله با چالش های موجود در دنیای اجتماعی خود باید مهارتهای اساسی، شناختی و اجتماعی نظیر، دوستی، همکاری و مشارکت را بیاموزند. امروزه می بینیم که بیشتر فعالیت ها از جمله یادگیری، از طریق همکاری ترغیب می شود و جنبه های گوناگون شخصیت فراگیرندگان مورد تایید قرار می گیرند. بعد از مدتی که از سال تحصیلی می گذشت مشاهده کردم که یکی از دانش آموزان در بازی های گروهی و ارتباط با دیگران عملکرد ضعیفی دارد و اکثراً زنگ های تفریح را به تنهایی سپری می کند. بنابراین به عنوان یک معلم پرورشی سعی کردم تا بتوانم روحیه دوستی و همکاری را در او افزایش دهم پس از مطالعه، بررسی اسناد و مدارک موجود و گردآوری شواهد از همکاران به برخی دلایل که باعث ایجاد این مشکل شده بود، پی بردم. روش پژوهش تجزیه و تحلیل کیفی می باشد که از روش مشاهده و مصاحبه استفاده شده است. با بررسی و تحلیل دادهها راهحل های موقتی پیشنهاد شد. بعد از انتخاب و اعتبار یابی راه حل های موقتی، راهکارهایی پیشنهاد داده شد و بعد از اجرای راه حل ها، شواهد دو جمع آوری و تجزیه و تحلیل آن نیز حاکی از آن است که راه حل های موقتی اثر گذار بوده است و میزان روحیه دوستی و همکاری را در دانش آموز افزایش داده است. بنابراین نتایج حاکی از آن بود که اجرای راهحل های منتخب و ارائه شده توسط همکاران و کتب ها باعث افزایش همکاری دانش آموز در فعالیت های پرورشی و کلاسی و همچنین پیشرفت او در مباحث درسی شده است.

کلمات کلیدی:

دوستی، همکاری، دانش آموز، مشارکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1760221>

